

Partifæller, hvor forloren hans Indignation var. Det ærede Medlem oplæste § 1 i Forslaget fra 1903—04, og det ærede Medlem hængte sig stærkt i den Opholdsbestemmelse, der fandtes i dette Forslag. Det ærede Medlem mente, at det kunde ikke være min Mening at ville vælte dette Forslag, selv om denne Opholdsbestemmelse var bleven staaende. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem er ude af Stand til at læse og forstaa. Det tror jeg ikke om det ærede Medlem, men hvis han ikke er det, saa er hele denne Tale, han holdt om dette Punkt, i allerhøjeste Grad forloren. Thi det, der stod her i § 1 i Forslaget af 1903, er jo ikke, at man skal have hverken et eller to Aars Ophold i Kommunen. Men det ærede Medlem vil, hvis han kan læse, se, at ca. tre Fjerdingaars Ophold vil være tilstrækkeligt efter den Paragraf. Der staaer nemlig ikke det, som staaer i det Forslag, som nu ligger paa Tingets Bord, og som det ærede Medlem har været med til at omskabe og vanskabe, at Vælgerne skulle have haft Ophold i Kommunen i hele det foregaaende Skatteaar og i hele det Skatteaar, der ligger forud for det. I Forslaget fra 1903 staaer der ikke, at Vælgerne skulle have været der i hele det forud for Valget gaaende Skatteaar. Hvis det ærede Medlem vil kigge i sine Papirer og læse de Ord, der staaer, vil han se, at det er ham, der har vanskabt denne Paragraf, saaledes at den nu har faaet en ganske anden Affattelse, saaledes at der endogsaa kræves Ophold et Aar længere tilbage i Tiden. Dette ene Eksempel er tilstrækkeligt til at vise hele det ærede Medlems forlorne Indignation, naar vi fra vor Side nu staa og hævde den almindelige Valgret paa det sidste Trin af denne Sag. Men det ærede Medlem var jo for Resten med til at stille Ændringsforslag. Den Gang fandt han denne Opholdsbestemmelse, som dog var indskrænket til tre Fjerdingaar, alt for langvarig. Det ærede Medlem har derved stillet sig selv i en saadan Situation, at det forekommer mig, at al Forhandling med ham maa høre op om dette Spørgsmaal. Naar Talen er om uægte og paatagen Indignation, falder den jo i høj Grad tilbage paa det ærede Medlem selv; og det ærede Medlem kan ikke paa nogen Maade ramme mig.

Det ærede Medlem talte om Forslaget fra 1903 og sammenlignede det med det nuværende Forslag. Det ærede Medlem nævnte adskillige af de Udtalelser, jeg den Gang havde fremført paa Venstrereformpartiets Vegne, og jeg staaer ved dem Ord

til andet. Naar jeg i 1903 saa paa det Forslag, der da forelaa, og saa, hvordan Venstres Tanker deri havde vokset sig frem fra den Tid, da jeg og det ærede Medlem fik Sæde i denne Sal, og da Berg som Ordfører for det ærede Medlem kunde gaa med til privilegeret Valgret, da saa jeg, hvilken vældig Fremgang der var for almindelig Valgret i det Forslag. Og naar jeg sammenlignede det med det Forslag, som den ærede Konseilspræsident talte om i 1894, da han ogsaa foretrak privilegeret Valgret for Forholdstalsvalgmaaden, saa jeg, hvordan Kravet om den almindelige Valgret er vokset til 1903. Derfor hilste jeg det med Glæde, jeg, der selv havde været med til at gøre et Arbejde sammen med enkelte ærede Medlemmer i dette høje Ting for at fremskaffe det Forslag, som var Forbilledet for Regeringens Forslag i 1903.

Naar det ærede Medlem mener, at dette Forslag har et saa stort Fortrin fremfor det i 1903, tager det ærede Medlem jo fuldkommen fejl. Thi det, som det ærede Medlem den Gang i sit Blad roste mig for, det, jeg som Venstres Ordfører havde udtalt vedrørende denne Sag, — det var fremhævet med fede Typer, det vil det ærede Medlem kunne finde, naar han læser sit eget Blad igen; han har jo selv skrevet det —, det sige vi den Dag i Dag: Længe nok have Pengene og Hartkornet regeret her i dette Land. Vi sige endnu den Dag i Dag: Vi sætte de levende Mennesker over Penge og Hartkorn, medens det ærede Medlem har faaet Forkærlighed for Penge og Hartkorn og blæser de levende Mennesker et Stykke. Naar Talen er om disse to Forslag, er der ingen Tvivl om, hvilket der bærer Prisen.

Jeg har nogle enkelte Bemærkninger at gøre, inden denne Sag forlader dette høje Ting. Ogsaa jeg mener, det er et alvorligt Øjeblik, vi staa overfor, naar vor Afstemning nu antagelig om nogle faa Minutter skal finde Sted. Jeg ønsker derfor endnu en Gang at knytte et Par Bemærkninger til Forslaget, som her foreligger. Saa længe der endnu er Mulighed for at tale om denne Sag i dette Ting, vil jeg ogsaa benytte Lejligheden dertil. Og selv om dette Forslag bliver vedtaget, kunne ærede Medlemmer være forvissede om, at vi ogsaa skulle tale med dem derom, naar vi komme ud til Vælgerne, og det vil da blive dem, der skulle dømme os imellem. Det kan da være, at det ærede Medlem, som nu staaer i samme Situation, som det daværende ærede Medlem